

ALTAMIRA

Písal sa rok 1879, kedy sa Marcelino Sanz de Sautuola so svojou dcérou Máriou vybrali na prechádzku do malebnej oblasti severného Španielska a našli jaskyňu Altamira.

Zdanlivo nevinný nález sa stal svetovým unikátom. Maľby v priestoroch jaskyne sú prvým zdokumentovaným a hlavne zachovaným dôkazom o umeleckom vnímaní sveta už v období praveku.

Maľby živočíchov na stenách a strope zachytávajú výjavy z loveckého života pravekých ľudí. Dvadsaťpäť zvierat naskladaných v rôznych polohách na súvislej ploche a vyobrazených s dôrazom na vyjadrenie priestorovosti, kde sa i klenby a nerovnosti skál využívali k vizualizácii častí zvieracích tiel. Pozorovacia a abstrakčná schopnosť pravekého umelca bola nevídaná. Bizóny, praveké býky, divé kone, jelene či vlci tvoria úžasný výjav, ktorý niektorí zanietenci a vzdelanci nazývajú "Sixtínskou kaplnkou praveku". Technika maľby je skutočne majstrovská a k jej zhotoveniu boli použité prírodné okry a hnedočervené tóny, ktoré maliar zvýraznil použitou krvou zabitých zvierat.

Dlho sa viedli polemiky o autenticite malieb, avšak odkrytím ďalších priestorov s maľbami sa potvrdili pôvodné hypotézy o ich pravosti. Tým sa Altamira stala najstarším umelecko-historickým javom v dejinách výtvarného prejavu. Maľby sa považujú za vrcholné dielo paleolitu.

Altamira sa stala vyhľadávaným miestom vedcov, umelcov, pútnikov, turistov, avšak je dostupná len v obmedzenom režime. Miesto toho je vybudovaná presná kópia malieb a výjavov v miestnom múzeu neďaleko jaskyne.

